

### 3 James

In hoofdstuk 2 besprak ik Lily als de verpersoonlijking van het eeuwige principe in de mens. Wij ervaren Lily als de stem in het hart, die ons het gevoel geeft dat wij speciaal zijn, koninklijk en vol geestelijke mogelijkheden. Zij spreekt ook tegen ons als de stem van het geweten. Ik heb het niet over angst voor gevolgen, of om wetten te overtreden. Het geweten waarover ik spreek, is de innerlijke drang om het moreel juiste te doen, uit zelfrespect, of om gewoon vanbinnenuit voor andere mensen het goede te willen doen. Wij willen andere mensen niet kwetsen. Wij weten dat anderen hun eigen onzegbare waarde hebben en wij eerbiedigen dat volledig. Wanneer wij die innerlijke wet in ons hart overtreden, kwetst het ons en voelen wij berouw. Berouw in zijn zuiverste vorm is een diepe spijt over het berokkenen van schade aan anderen, zelfs wanneer zij niet weten dat wij dat hebben gedaan en niemand anders het weet. Het geweten kan een harde leermeester zijn, zoals de meesten van ons weten.

Verheugt u, want als u een geweten hebt en weet wat berouw is, dan kent u Lily en heeft u haar in uw hart. Dan bezit u het vermogen om de weg te gaan die Harry gaat, een weg van volledige bevrijding. De stem van het geweten is in de meeste mensen vrij passief. Eerder weerhoudt ze ervan het verkeerde te doen dan dat zij aanzet tot het goede. Maar er komt een moment waarop deze innerlijke stem actief wordt: dat is het moment dat James wordt geboren. James is de kracht die een mens verandert in een zoeker. Het woord 'James' komt van de Hebreeuwse naam 'Jakob'. Dat betekent 'verdringer'. James is de actieve kracht die de passieve stem van het geweten verdringt. James is de verpersoonlijking van de kracht in de mens, die hem aanspoort om op zoek te gaan naar de betekenis van het leven. Die zoektocht komt voort uit een intuïtief weten dat onze ware bestemming niet in deze wereld ligt, dat die wereld een illusie is en fundamenteel niet in staat de innerlijke honger te stillen naar vrede, goedheid, waarheid en gerechtigheid.

Waardoor verandert de passieve stem in een actieve? Dat is het resultaat van veel incarnaties vol teleurstelling, ontgoocheling en lijden. Het is het onderbewuste besef, dat niets in deze wereld de innerlijke kern in ons wezen werkelijk tevreden kan stellen. Dat al onze inspanningen niets meer zijn dan doldwaze ritjes in de draaimolen, op de kermis der ijdelheid. Dat is James.

James leert zichzelf te veranderen in een hert. Het hert is het oeroude symbool voor de dorst naar het Water des Levens. Het is mooi dat het woord 'hert' zo dicht ligt bij het woord 'hart', waar Lily woont en waar deze dorst uit voortkomt.

Psalm 42 bevat een prachtig klein stukje dat alles samenvat wat ik zou willen zeggen:

*Gelijk een hert dat schreeuwt naar de waterstromen, zo schreeuwt mijn ziel naar U, o God. Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God.*

Het Water des Levens is het symbool voor de oorspronkelijke, zuivere, onsterfelijke levenskracht, die het hart binnengaat van hen die er naar verlangen. Ik kom daarop terug. Eerst wil ik kort een sprookje van de gebroeders Grimm bespreken: *De Glazen Doodkist*. In dit sprookje wordt de held op een ochtend gewekt door het geluid van een gevecht tussen een hert en een zwarte stier. Het hert wint, het tilt onze held op met zijn gewei en neemt hem mee naar een woestijn (Johannes de Doper!). Het hert zet de held neer, waarop die een grot vindt met een glazen doodkist en een miniatuur kasteel. De prinses (Lily!) wordt wakker en vertelt de held wat hem te doen staat. Zij kussen elkaar, alles komt opnieuw tot leven en zij leven nog lang en gelukkig.

De symboliek is hier bijzonder duidelijk. De zwarte stier staat voor de kracht die ons gevangen houdt in dit heelal. Het hert verbeeldt ons verlangen naar bevrijding uit die gevangenschap. De strijd tussen die twee symboliseert de vele ervaringen, die wij in ontelbare incarnaties hebben gehad, totdat het hert de strijd wint. In dit sprookje is het hert de broer van de prinses, in Harry Potter zijn zij twee gehuwden.

Lily en James trouwen en gaan in Godric's Hollow wonen. In de Nederlandse vertaling wordt dit in deel één 'De Halvemaansteeg' genoemd. In deel zeven wordt deze plek 'Goderic's Eind' genoemd. Een 'hollow' (holte) is een kleine vallei of 'dell', zoals in 'Rivendell' in de *Ban van de Ring*. Godric is een legendarische figuur die een huisdier had. Het zal je niet verbazen dat het een hert was!

Harry wordt geboren uit de vereniging van de lelie en het hert. Wanneer het hart werkelijk dorst naar het levende water, dan wordt zijn schreeuw beantwoord. Dan raakt een toevloed van onverwoestbare levenskracht het hart, als een verfrissende regenbui na jaren van droogte. Deze kracht gaat het bloed binnen en begint een reis door het hele lichaam. Harry is de nieuwe, onsterfelijke ziel, de persoonlijke messias die ons werd beloofd sinds het moment van de val.

De krachten die ons in dit universum gevangen houden weten wat er gaat gebeuren wanneer er een kind geboren wordt bij de lelie en het hert, daarom proberen zij het te doden. Het kind blijft leven, het hert sterft en de lelie offert zich. De beperkende krachten, verpersoonlijkt door Voldemort, worden voor lange tijd geneutraliseerd en onschadelijk gemaakt, terwijl de nieuwe ziel zijn onsterfelijkheid demonstreert.

Natuurlijk zullen in het ware leven de onsterfelijke, eeuwige gedachtevonn in het hart en het verlangen dat eruit voortkomt, niet echt sterven. Zij leven voort in de nieuwe ziel. Wanneer deze in de zoeker is geboren, neemt ze de rol van Lily en James over. Zij wordt de verpersoonlijking van die tweelingkrachten: zijn aangeboren goedheid en zijn sterke verlangen naar het levende water en naar de bevrijding uit dit universum. Vandaar dat men zo vaak zegt dat Harry is als zijn ouders. Zijn verschijning is bijna identiek aan die van zijn vader, maar hij heeft de smaragdgroene ogen van Lily.

Het offer van Lily is een prachtig symbool van de verhouding van de zoeker tot de nieuwe ziel nadat deze is geboren. De zoeker moet bereid zijn om zich volledig aan die nieuwe ziel te offeren. Dan kan zij de hele mens bevrijden, zoals Harry laat zien. Wanneer de nieuwe ziel een zekere rijpheid heeft bereikt, kan zij het verlangen naar bevrijding gebruiken om zichzelf te bevrijden van de krachten die haar in het astrale gebied gevangenhouden. Lupus leert Harry om een *Patronus* op te roepen die, zoals wij weten, de gestalte van een hert heeft. In *Harry Potter en de Gevangene van Azkaban* wordt Harry aangevallen door honderd Dementors. Hij roept de Hert-Patronus op en deze verjaagt ze allemaal. Dementors symboliseren de zwarte, demonische krachten in de atmosfeer, die niet alleen de nieuwe ziel krachteloos kunnen maken, maar zijn levengevende lichtkracht er zelfs totaal uit kunnen zuigen. Niettemin is wat Harry Potter ons in dit gedeelte vertelt dat waar het om gaat: dat de ziel niet vernietigd kan worden zolang deze haar verlangen naar het levende water, naar bevrijding, mobiliseert.

Een andere benadering is uitgedrukt in de woorden van Psalm 121: *Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen? Mijn hulp is van de Heer.*

De bergen symboliseren de geestelijke hoogte die de zoeker bereikt. De hulp is de geestelijke kracht die alle tegenkrachten verjaagt. Wat geeft het hert de kracht om alle kwade krachten en tegenkrachten te verjagen? Alle krachten in het astrale gebied, dat wil zeggen alle wensen en emoties, hebben een bepaalde trillingsfrequentie. Egoïstische en kwade emoties hebben een lagere trilling, terwijl onzelfzuchtige en edele gevoelens een hogere trilling hebben. Het verlangen naar de levenskracht van de werkelijke wereld buiten ons universum is veel hoger in trilling dan welke kracht in deze wereld ook en zo gaat deze boven alles. Deze kracht is, wetenschappelijk beschouwd, onoverwinnelijk.

Dit is de boodschap van *Harry Potter*: Drink het levende water en je zult tot je goddelijke oorsprong terugkeren.

Om het hele boek te zien, klik [hier](#)